

Ministeren for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

Problemerne omkring den særlige indkomstskat har jo i de foregående samlinger været behandlet her i tinget og i skatte- og afgiftsudvalget. Drøftelserne er foregået med udgangspunkt i forslag fremsat af den tidligere regering, og endvidere har fremskridtspartiet tidligere fremsat et forslag om helt at ophæve loven.

Nu har vi i dag 4 lovforslag til første behandling. Min tale her i første omgang skal først og fremmest dreje sig om de forslag, der er fremsat af andre partier, det vil sige venstre, det vil sige det radikale venstre, og det vil sige fremskridtspartiet. Men det er klart, at der er en sådan sammenhæng mellem disse 3 forslag og det forslag, som er fremsat af regeringen, at jeg også må komme ind på dele af dette.

Jeg skal ikke knytte mange bemærkninger til det forslag, som medlemmer af fremskridtspartiet har fremsat. Det er som nævnt en genfremsættelse af forslaget om helt at afskaffe den særlige indkomstskat. For mig at se viser de 3 andre forslag, at fremskridtspartiets forslag ikke kan vinde tilslutning her i folketinget, og det kan i hvert fald ikke få tilslutning fra mig.

Da fremskridtspartiets forslag var til behandling i forrige samling, blev der bl. a. af socialdemokratiets ordførere peget på en række forhold, der efter min opfattelse taler afgørende imod forslaget. Jeg skal ikke gå ind på detaljerne, men skal minde om, at den særlige indkomstskat jo giver staten og kommunerne et årligt provenu på omkring 600 mill. kr., hvortil kommer den selskabskat, som aktieselskaber betaler af deres særlige indkomster.

Dette provenu ville jo gå tabt, hvis fremskridtspartiets lovforslag gennemførtes, og samtidig ville der blive lukket op for en række nye muligheder for legale skatteunddragelser. Det er mit indtryk, at forslagsstillerne tager meget let på disse ting, efter min vurdering alt for let.

Hvad dernæst venstres og det radikale venstres forslag angår, er der jo et betydeligt sammenfald i sigtet med disse to partiers forslag og med regeringens forslag. På en række områder er der direkte sammenfald: det gælder problemerne vedrørende ekspropriation, jordfordeling og ejendomme, der

har fået afløst jordrentepligt. Trods det fælles sigte er der forskelle i opfattelsen af, hvorledes man mest hensigtsmæssigt og rimeligt når til en opgørelse af fortjeneste ved salg af fast ejendom, der på den ene side fører til en skærpet beskatning af de ekstraordinært store fortjenester og på den anden side afskaffer eller lemper beskatningen ved almindelige ejendomsverdragelser.

Det radikale venstres forslag har også på dette område mange fælles træk med de lovforslag, som er fremsat af den forrige og af den nuværende regering. Der er også her tale om visse lempelser af den særlige indkomstskat, når sælgers fortjeneste kun er udtryk for, at ejendommens værdi er steget nogenlunde i takt med den almindelige prisudvikling i de år, hvor sælgeren har haft ejendommen. Til gengæld vil det radikale forslag ligesom de to øvrige forslag medføre, at den særlige indkomstskat ved særlig store fortjenester skærpes.

De skattebeløb, som skal betales efter det radikale forslag, vil i en række tilfælde nogenlunde svare til den skat, der skal betales efter venstres og efter regeringens lovforslag. I nogle tilfælde vil det radikale forslag føre til en skat, der er lidt højere end skatten efter venstres forslag, men lavere end efter regeringens forslag. I andre tilfælde kommer skattebeløbet efter regeringens forslag til at ligge imellem det af venstre fremsatte forslag og det af det radikale venstre fremsatte forslag.

Udgangspunktet for opgørelsen af den skattepligtige fortjeneste er ligesom efter de gældende regler og i de to øvrige lovforslag forskellen mellem ejendommens salgspris, den såkaldte afståelsessum, og anskaffelsessummen. Er ejendommen erhvervet før den 1. januar 1966, kan skatteyderen vælge at benytte ejendomsværdien ved 13. alm. vurdering i 1965 i stedet for anskaffelsessummen. Den således opgjorte fortjeneste nedsættes derefter ved, at der gives tillæg til anskaffelsessummen. Efter de gældende regler og efter venstres og regeringens lovforslag er der tale om to tillæg til anskaffelsessummen, og de beregnes som procenter af anskaffelsessummen, eventuelt af ejendomsværdien fra 1965. Det ene tillæg beregnes med en fast procent, det andet med en procent, der varierer efter besiddelsestidens længde.

Efter det radikale forslag afskaffes begge